

शाभव १० गम्भोरयम् अण् । १ गुगुलौ २ कपूरे इशिव-
भज्जिकायां राजनिं । ४ विष्मेदे शब्दच० ५ गम्भु पुत्रे ए०
६ देवदर्शणि च ०१० चक्रिं ७ शिवसम्बन्धिनि दत्तदुपासके
चत्रिं ८ दुर्गायां स्तो “शाम्भवी कृपिता तस्येति” तन्नम् ।
शा(सा)यक्त पु० शो(सो) वा-एवु ल् । १३ अथे खड़े च जटां
शार दोर्वल्ये अद० चु० उम्भ० उक० सेट् । शारयति-ते
अगश्यारत् त ।

शार न० शार-चच् इ-घज् वा । १ कर्वूरवर्णे २ तदति त्रि०
अमरः ३ वायौ पु० अमरः ४ अक्षोपकरणे मेदिं ।

शारद्वं पुंस्त्री० शार कवूरमद्वं यस्य शक० । १ चातकपञ्चिणि
२ हरिणे इग्जे ४ भूषे ५ मयूरे च । रायसुषाठः जाति-
त्वात् स्त्रियां डीष् । ६ हिंसे ७ वाद्यवन्नमेदे स्तो डीप्
शब्दार्थच० ।

शारद्वं न० शरदि भवम्-कृत्वण् । १ चेतपद्मे राजनिं २ कामे
३ वक्त्रे ४ हरिन्मुङ्गे च पु० राजनिं ५ शरद्वं भावे त्रि०
स्त्रियां डीप् । शारदं श्वेतपद्मस्त्वस्याः अच् । ५ शर-
स्त्रियां स्तो विका० । ७ नूतने दत्तप्रतिमे त्रि० मेदिं ।
८ शशांते त्रि० विद्वः । १० दुर्गायां स्तो टाप् “शरत्काले
पुरा ब्रह्मात् नवस्यां वोधिता स्त्रैः । शारदा सा समा-
ख्याता पीठे लोके च नामतः” तिंत० । ११ वानरमेदे
शब्दर० । १२ तोयपिण्डां १३ सप्तकृदे स्तो मेदिं २ डीप्
एवं । ४ कोजागरपुर्णिमायां स्तो शब्दरत्ना० शरत्कालोने
पूजादो त्रिंस्त्रिंशं डीप् । “शारदी चण्डिकापूजा वि-
विधा परिकीर्तिता । सान्त्वकी राजसी चैव तामसी चेति
नां श्वणु” भविष्यत्पु० । [भवे १ आजे शरत्कालजे रोगे पु०
शारदिक न० शरदि भवं आज्ञा० रोगो वा ठज् । शरत्काले
शारदीय त्रि० शरदि भवः छण् । १ शरत्काले कर्त्तव्ये
२ उत्सवादौ तथाभूतायां दुर्गापूजायां स्तो “चादूरे जग-
दस्त्रायाः शारदीयो भज्जोल्यः” । “शारदीया भज्जो
पूजा चतुःकर्मस्यी शुभा” तिंत० ।

शारिरी (स्त्री) स्तो श-दृश् वा डीप् । १ पाशकादिगुटिकायां
२ अक्षोपकरणे च मेदिं । ३ पञ्चिमेदे च “शारीं चरलों
संखि ! शारप्रेति” नैवधम् । ४ युज्जार्थगजपर्वाणे
५ व्यवज्ञारथेह मेदिं । ६ कपटे धरणिः । स्त्रायें का०
पञ्चमेदे वीणायादेऽने च हेमच० ।

शारिफले पु० न० शारैः फलविभाधारः । शारिफलके पाश-
कक्षीडासाधने दृश्ये (कक्ष) अमरः स्त्रायें का०
तत्रैव ।

शारिवा स्तो शारिरिव वनति वन-ड । श्यामाचतोयाम्
अमरः । “एकं वै शारिवामूलं सर्वव्रजविशोषणम्” वैद्या०
शारिशुह्ला स्तो शारेः इहुलेव । पाशकमेदे तज्ज्ञे दाच
“चुचुरी तिन्निडी द्यूतं पञ्चमी शारिशुह्ला । नथ
पीठो चाटकाक्षो नयः स्वार्ज्जयपुत्रकः । एते पाशक-
मेदाः स्वर्जयकोलाह्लोडिपच्च” शब्दर० ।

शारीर त्रि० शरीरस्ये दम् अण् । १ ईहसम्बद्धे सुखदःस्त्रादौ
तत्पोदमस्य पुनः अण् । २ वप्ते पु० मेदिं । शरीरमात्म-
त्वेनाभिमन्यते अण् । ३ जीवे । स्त्रायें का० तत्रायें०
शारीरं जीवं दुःखं वा अधिकात्य कतो अन्धः कन् ।
व्यासकते वेदानन्दवे चिकित्साक्षे शुश्रुतयन्त्राद्येकदेशे च
शारीरच इःखं रोगादिकं यथोक्तं विष्णु पु० ५ अ० ।
“आध्यात्मिकोऽपि दिविधिः शारीरो मानसस्या ।
शारीरो वज्जभिर्भैर्भिर्द्यते चूयताच्च सः । शिरोरोग
प्रतिश्यायच्चरं शूलभगन्दरैः ।” गुल्मार्घः श्वयशुश्वास
क्यांदिभिरनेकधा । तथाक्षिरोगातिसारकुषाङ्गामय-
संज्ञकः । भिद्यते देहजस्तापो मानसं ओतमहसि”
सुश्रुतान्तर्गतशारीरकस्यान्त्व तत्र वृथप्रम् ।

शारीरिका त्रि० शरीरे भवः ठक् । देहजाते दुःखादौ ।

शारका त्रि० श-उक्त् । चिंचके ।

शार्कीर त्रि० शर्करा अस्त्रय अण् । १ शर्करायुक्ते देशे शर्क-
राया विकारः अण् । २ फारिते इदं वदेणे च पु० मेदिं ।
शर्करीकृन्दोदय अण् । शर्करीकृन्दोयुक्ते ४ भन्नादौ ।
शार्दूल पुंस्त्री० श-उक्त् दुक्त् । १ व्याघ्रमेदे अमरः ।
२ विष्णु धर्मात् इधनुमात्रे च पु० मेदिं ४ आर्द्रके न०
राजनिं । [चिमाके त्रि०]

शार्किन् पु० शार्कः अस्त्रय इनि । १ विष्णौ अमरः । २ भू-
शार्दूल पुंस्त्री० श-उक्त् दुक्त् । १ व्याघ्रमेदे अमरः ।
२ पशुमेदे इशरमे रात्रान्नभेदे च मेदिं चत्तरपद्धयः ।
५ श्रेष्ठायें अमरः । ६ पञ्चमेदे धरणिः ७ चित्वके
राजनिं । स्त्रियां सर्वत्र जातिवे डीष् ।

शार्दूलललित न० व्यष्टादशाच्चरपादके कृत्तदेहे तज्ज्ञच्छ
अथा “सः सो जः सत्त्वा दिनेशक्तुभिः शार्दूलविक्ष-
तम्” कृत्तदेहम् ।

शार्दूलविक्षीडित न० जनविश्यक्तरपादके कृत्तदेहे तज्ज्ञ-
च्छ अथा “स्त्रीवैर्मस्त्रजस्ताः सगुरवः शार्दूलवि-
क्षीडितम्” कृत्तदेहम् ।

शार्दूल न० शवर्या इदं वैतिकोऽप्य । १ अत्यन्तमसि ।